

henvende mine Bemærkninger til den meget ærede Marineminister, der ogsaa har Fortjenester af denne Institution. Det, jeg tænker paa, er det meteorologiske Institut. Jeg veed meget vel, at det ikke er særligt oprettet for Landbrugene. Jeg veed ikke, om Institutet ligeoverfor Søarten har skaffet sig virkelig Betydning, men jeg veed, at det i Landbokredse nu nyder ikke saa ringe Naastjønne. Der foreligger ikke saa saa Exempler derpaa; jeg stulde derfor henstille til den højtærede Minister, om der ikke i endnu større Omfang kunde blive sørget for hurtig Udbredelse af de Resultater, der daglig skaffes tilveie fra Institutet. Det forekommer mig ogsaa, at der kunde være en Del Andet at gjøre derved. I Begyndelsen udfom der meteorologiske Kort, men de gik ind, og man er nu henvist til Dagbladene; det kan jo være meget fortjenstfuldt, at Dagbladene ville tage sig af den Sag, men det er dog en temmelig kostbart Bei for de Fleste, naar de skulle holde et Dagblad alene af den Grund. Jeg tror, at det var passende, om Institutet fik sit eget daglige Organ det kan neppe være noget Uoverkommeligt. Jeg tror ogsaa, at det vilde være heldigt, om der nu, da Institutet har, i det Mindste i visse Kredse, tiltrukket sig noget større Opmærksomhed, udfom en populær Veiledning i Meteorologi. Det vilde vist ikke være vanskeligt at tilveiebringe den, og hvis min Gutmælske ikke stuffer mig, har der ogsaa fra først af foreligget en saadan. Jeg er imidlertid ikke ganske sikker derpaa. Jeg tror heller ikke, at det vilde være vanskeligt paa populær Maade at orientere Folk i Hovedgrundsaetningerne f. Ex. for de meteorologiske Bevægelser, deraf afhængige Vindretnings Betydning, Lufttrykkets Hovedbevægelser osv., og jeg tror, at om det ikke vilde medføre andet Gode, vilde det sørge Interessen for Meteorologi. Folk vilde lære at læse og forstaa Kortet, og det vilde igjen bidrage til at udrydde Overtroen. Det er idetmindste min personlige Mening, at Folk, der ellers ikke ere overtroiste, selv meget oplyste Folk ere temmelig overtroiste paa Veirømrædet. Kroen paa Lamperdage og Syvsøverdage er i Virkeligheden temmelig udbredt; men den vilde svinde som Dug for Vinden, saasnart fornuftige Mænd kom til at læse endog kun en kort Redegjørelse for Meteorologiens Hovedsaetninger. Jeg har oplevet med en Mand, som ellers er en meget fornuftig Mand, følgende Historie: Det regnebe et Aar paa Syvsøverdage, og saa sagde han, at det nu vilde blive ved at regne i 7 Uger, hvortil jeg tillod mig at bemærke, at det var dog ikke saa vist. Saa indtraf det Tilfælde, det er nu endel Aar siden, at vi netop i de følgende syv Uger ikke fik en eneste Draabe Regn. Saa gik jeg til Manden og sagde til ham: „Der kan De se, at det er noget forfærdelig overtroist Snak“, og jeg troede, at han nu var bleven omvendt, men nei, tværtimod fandt han kun Reglen bestyrket ved Undtagelsen. Jeg tror

altsaa, at naar Overtroen sidder saa fast, skal der grumme skarpe Midler til at faae den udryddet. Af Anmærkningerne til Finansloven ser jeg, at der agtes oprettet et meteorologisk Filial i Grønland; en saadan Station vilde vistnok have en stor videnskabelig Betydning, og saavidt jeg veed, er den paataldt af de internationale meteorologiske Kongresser. Umiddelbart daglig Betydning for os vil en saadan Station vel neppe kunne faae; men jeg tror dog, at den vilde kunne faae en saadan Betydning, hvis der var en Telegraflinie fra Danmark over Færøerne og Island til Grønland. Jeg tror, at Meteorologien i Danmark vilde gro meget stærkt og paa engang derved, saa at altsaa en saadan Linie, foruden at den ogsaa i andre Retninger havde stor Betydning, vilde have afgjørende Betydning for den meteorologiske Videnskab herhjemme. Jeg skal, som sagt, henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Kom noget Saabant paa Tale, var det jo muligt, at Regjeringen ogsaa af den her anførte Grund kunde være villig til at yde det nogen Understøttelse. Vi mangle nu Støttepunkter mellem England og Amerika, og derfor maa Efterretningerne fra Amerika være temmelig upaalidelige; man kan vel se, at der kommer en Storm fra Amerika, men hoor den vil ramme i Europa, kan man nu ikke vide. Det vilde derfor være af stor Betydning at have et Støttepunkt nordpaa i de Egne, som ere knyttede til os selv.

Til den højtærede Indenrigsminister maatte jeg maaste endnu gjøre en Bemærkning. Der er under „Industriens Fremme“ forskjellige Bevillinger, i hvilken Anledning jeg skal gjøre opmærksom paa, at medens man i høj Grad støtter den almindelige Undervisning i Folkehøjskoler paa Landet og i andre Skoler, ligesom der ogsaa til fattige Styrmandslever er foreslaaet en Understøttelse, ser jeg ikke, at der er nogen Understøttelse til fattige unge Mennesker, der besøge Industri- og Handelskoler. Hvis jeg har Ret deri, vil jeg være tilbøjelig til at tro, at der kunde være nogen Grund til at gjøre Noget ogsaa paa dette Omraade. Jeg turde maaste endnu dvæle et Døeblik ved en Udgiftspost paa Indenrigsministeriets Indtægtsfide, thi Indenrigsministeriet er jo særlig stillet i den Retning, at man paa dets Indtægtsfide ogsaa finder Udgiftsposter. Den højtærede Minister begjærer saaledes paa § 6 et Tilskud eller Dækning af et kalkuleret Understød, jeg tror paa 40,000 Kr.; det er paa Post- og Telegrafvæsenets Budget. Jeg kan ikke negte, at jeg finder det ueheldigt, at Post- og Telegrafvæsenet vedblivende skal opføres med Understød, idet der formentlig ingen Grund er for Staten til at betale for de Private paa dette Omraade. Jeg ser nok, at det er lykkelig at faae Overskud af Postvæsenet; men det har saa den højtærede Minister maattet offere paa Underbalancen ved Telegrafvæsenet, og Resultatet er endogsaa blevet et Understød. Nu maa det vel